HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פת קיבר. שולח"ר (שו"ע או"ח תמח, ב): **תומי וכרסי.** (ב"ק קז ע"ב): **בעיני תומי וכרסי מעלי והכי תניא** (ב"ק קז ע"ב): **כשום שמצינו שמחין ומקהילין הפיסין ומרבה את הזרע והורג כיוצא בהן מעשים וכיוצא בהן נמי תניא נברכות** (דף מד:): **דיפין לבני מעים: שום ירק. מהי שמעתי לגנאי ומהי לשבח: עלין.** קשין למהות יפין. **למהות שרשין: בימות החמה.** יפין שמצניעין את הגוף. בימות הגשמים קשין: **מוקיינין.** מפני הטורח: **בי בירי ובי נרש.** ג' עיירות ויש בין זו לזו מעלות ומורדות והן מולייתא: **מוקנון.** הזקינוני: **בריבוע של עולם.** כדמפרש ואזיל: **נותן לפוש לגפון עולם ודרומה לדרום עולם.** ולא נתלכסנו של עולם: **וסימניך.** סח תיכף יודע לכוין לפון ודרום: **עגלה לגפון ועקרב לדרום.** מזלות הן: **סח לימו יודע לרבעה בריבוע של עולם.** שלימו מכיר במזלות הללו: **מרבעה למין התקופה.** לפי הילוך סיבוב החמה ניכר לימו רוח לדרומית ולימו רוח לפונית: **חמה יולאה ביום ארוך.** לותו רוח שחמה רוחה שחמה יולאה ביום ארוך של ימי תקופת תמוז (ה) יולאה בגילוי החמה ושוקעת בחותו רוח עלמו בגילוי החמה: **והו פני לפון.** לפי שהחמה לעולם ביום ממזרח לדרום מהלכת כדאמר קרא (קהלת ה) הולך אל דרום והסיבה החמה יוצאה ביום היא לאל בלילה לימו הולך אלא סובב אל פני מזרח ויוצא הלילה ממזרח לדרום ומערב ויוצא הלילה עומדת בקרן מזרחית לפונית ומהלכת מזרח לדרום ומערב ושוקעת בקרן לפונית מערבית ובלילה סובבת פני לפון ולמחרת היום נקלר מעלו ולימה יולאה בקרן אלא משחת מן הקרן ולמזרח מעלו ויולאה ובערב שוקעת בחוך המערב משוך מן הקרן מעלו ובלילה סובבת חותו מעלו וכל הלפון ומעלו במזרח יותר מליל של אתמל וכן בכל יום עד שיולאה בתקופת תמוז ובלילה בתקופת אתמל המזרח ושוקעת בחמלע המערב לפיכך היום והלילה שוין ועדיין בכל יום משחת לאל לדרום ויולאה ובשקיעתה משחת לאל לדרום ושוקעת עד שיולאה ביום בתקופת טבת בקרן מזרחית לדרומית ובלילה בקרן מערבית לדרומית והולכת לדרום לבדו ושוקעת בקרן מערבית לדרומית והיינו לקמאל אתה יולאה ביום קלר ושוקעת ביום קלר זהו פני לדרום: **פני מזרח ומערב פעמים מהלכתן. ביום בימים התרוכין** פעמים משבבתן בלילה בימי תקופת טבת: **ליתנהו להני תנאי. לתמרן לעיל אתה יולאה ביום לרוך כו': או בתחלת היום או בתחלת הלילה כו'.** לפי שהמחורות נתלו בתחילת ליל רביעי בשבת ובתחלת יום ראשון שבת אין יכולין לידע אי בתחלת היום או בתחלת הלילה: **ואין תקופה אחת מהן נופלת אלא בתחלת ומחלה או בשבע ומחצה או ביום או בלילה.** שבתקופת ניסן נופלת בתחלת היום לותה של תמוז בשבע ומחצה ביום וכשתקופת ניסן בתחלת היום של תמוז בג' ומחצה בלילה לפי ז' שעות ומחצה יש בין תקופה לתקופה שבאותו יום שזו נופלת אלא בתחלת הלילה ושזו נופלת אלא בתחלת היום ובין תקופת תמוז לתקופת ניסן שבאתה בתחלת הלילה ובין תקופת ניסן לתקופת תמוז בתחלת היום ובין תקופת תמוז לתקופת ניסן בתחלת הלילה ובין תקופת ניסן לתקופת תמוז בתחלת היום שנים עשר שעות ומחצה ובין תקופת תמוז לתקופת ניסן בתחלת הלילה ובין תקופת ניסן לתקופת תמוז בתחלת היום שנים עשר שעות ומחצה ובין תקופת ניסן לתקופת תמוז בתחלת הלילה ובין תקופת תמוז לתקופת ניסן בתחלת היום שנים עשר שעות ומחצה: **ואין תקופה מחברתה אלא חצי שעה.** ואמר שמואל אין לך תקופת ניסן שנופלת בצדק שאינה משברת את האילנות ואין לך תקופת טבת שנופלת בצדק שאינה מייבשת את הזרעים והוא דאיתליד לבנה או בלבנה או בצדק:

תנו

פעמים מקבבתן בלילה בימי תקופת טבת: ליתנהו להני תנאי. לתמרן לעיל אתה יולאה ביום לרוך כו': או בתחלת היום או בתחלת הלילה כו'. לפי שהמחורות נתלו בתחילת ליל רביעי בשבת ובתחלת יום ראשון שבת אין יכולין לידע אי בתחלת היום או בתחלת הלילה: **ואין תקופה אחת מהן נופלת אלא בתחלת ומחלה או בשבע ומחצה או ביום או בלילה.** שבתקופת ניסן נופלת בתחלת היום לותה של תמוז בשבע ומחצה ביום וכשתקופת ניסן בתחלת היום של תמוז בג' ומחצה בלילה לפי ז' שעות ומחצה יש בין תקופה לתקופה שבאותו יום שזו נופלת אלא בתחלת הלילה ושזו נופלת אלא בתחלת היום ובין תקופת תמוז לתקופת ניסן שבאתה בתחלת הלילה ובין תקופת ניסן לתקופת תמוז בתחלת היום שנים עשר שעות ומחצה ובין תקופת תמוז לתקופת ניסן בתחלת הלילה ובין תקופת ניסן לתקופת תמוז בתחלת היום שנים עשר שעות ומחצה ובין תקופת ניסן לתקופת תמוז בתחלת הלילה ובין תקופת תמוז לתקופת ניסן בתחלת היום שנים עשר שעות ומחצה: **ואין תקופה מחברתה אלא חצי שעה.** ואמר שמואל אין לך תקופת ניסן שנופלת בצדק שאינה משברת את האילנות ואין לך תקופת טבת שנופלת בצדק שאינה מייבשת את הזרעים והוא דאיתליד לבנה או בלבנה או בצדק:

באן בעלין כאן באמהות כאן בימות החמה כאן בימות הגשמים.

פ"ה דעלין קשין ומהות יפין למהות שרשין בימות החמה יפין שמצניען הגוף בימות הגשמים קשין מפני בימות החמה קשין ומפי למהות מינן יפין מלא בימות החמה ותימה דבפרק קמא דע"ז (דף יג.) אמר גבי מנטונינום ורבי שלא פסקו מעל שלחנם לא נמוך ולא חזרת לא בימות החמה ולא בימות הגשמים ורמה לפרש לכאן בימות החמה וכאן בימות הגשמים כלומר עלין ומהות חד מעלי בימות החמה וחד מעלי בימות הגשמים ואית ספריס דגרסי ואיבעית לימא הא והא בעלין לגבל (ג) בחמהות לעולם מעלו:

ואין בין תקופה לתקופה אלא צ"א יום ושבע שעות ומחצה.

וקשה לר"י דלמא יש לעולם בין ניסן לקלר ובין ניסן לתמוז ג' שעות ובין תמוז לתשרי ג' שעות ובין תשרי לטבת ג' שעות ובין טבת לניסן ג' שעות ולא יהא אלא ט' ימים ומחצה ומפרש ר"ת דלעולם אין ניסן לקלר ובין תמוז לתשרי ובין תשרי לטבת ובין טבת לניסן אלא ג' ימים ומחצה ומחצה ומחצה